

Katalina azonban leintette. A hangja alig remegett: – Rendben. És még az a két szalmakalap.

A férfi vonakodva bár, de beleegyezett.

Judit ismét megragadta a nővére karját, Katalina azonban lefejtette az ujjait, és szigorú pillantással elhallgattatta.

– Van ollója? – kérdezte a zsidótól.

– Több is.

Negyedóra múltán már ismét az állomás felé lépkedtek. Kóbor kutyák ugatták meg őket; a falkával panaszosan vonított együtt egy vizesárokban ülő félkarú férfi.

– Ha most százötvennél többet mer kérni, megfojtom – sziszegte Katalina.

– Neked van még cigarettád? – pislantott rá Judit.

– Nincs. Majd...

Katalina elhallgatott, mert három nyurga suhanc haladt el mellettük: valószínűleg előre eltervezett „heccből” az arcukba ordítottak, az egyikük pedig „véletlenül” lesodorta Judit fejéről a szalmakalapot. Nevetve továbbmentek, de aztán néhány méternyire megálltak, és egymás között sutyorogva figyelték őket. Judit mozdulatlanul, szoborszerűen bámult feléjük.

Katalina nyelt egyet, felvette a földről a szalmakalapot, és remegő kézzel odanyújtotta a hűgának.

– Gyere. Hallod, Judit, gyere már!

A hűga nem reagált. Az ajka szürke lett, az állán pedig megfeszült a bőr, miközben még mindig a három suhancot bámulta, akik tettek egy lépést feléje. Katalina megpróbálta magával húzni, de Judit kifejtette magát az ujjai közül.

– Hagyjál. Kérek tőlük cigarettát. – Majd a nővére kétségbeesett pillantását látva hozzátette: – Mitől félsz? Nem fognak megerőszkolni.

Katalina nem válaszolt. Hirtelen megsejtette, hogy soha nem fognak eljutni a hegyekbe, s bénultan nézte, amint a hűga elindul a nap aranysárga fényében.

Sajó László

KIKÖLTÖZÉS A HÁZBÓL

kiköltözés a házból
rád dől ha nem vigyázol
szállongó világpor
marad utánad pár sor
évek óta lázasan pakolsz
üres a fürdőszobaporc
gyűlnek rá a férgek
vidd a fogkefédet
már nem jutsz el a fogmosásig
benn trónol egy örökre bezárkózott másik

a tükör helyéről reggelente
 arcába mitesszerek lövellnek
 aki egyszer hazulról elmegy
 hamvába hűlt szoborrá dermed
 küszöbén az eljövételnek
 nincs menetel és nincs jövetel
 innen senki nem mehet ide senki nem jöhet el
 nincs út a házba a házból
 senki sincs a közelben távol
 nézz vissza te sem látszol

úgy költözöl el innét
 nem is láttad a pincét
 hol öröktől összepakolva
 csomagod romlik a sarokban
 összekötözött bőröndön
 varangy ül isten vagy ördög
 jól hallod hozzád szól
 bőröndből elővarázsol
 halottakat a házból
 mint ki jól végezte nagydolgát otthagy
 te még élő halott vagy
 a világ rakás szar csillagokban rothad
 feküdj most és mindörökké nyugodtan
 a csöndben csak a szőnyeg rojtjai kunkorognak
 árnyad vetül koszgyászkeretben porladó bútorokra
 káromkodsz *hol a borotva*
 tovább nő benmed a borosta
 ha élsz halsz se vesznek észre
 fölébred az új lakó a pengepercegésre
 oltsd le a villanyt oltsd magadra a házat
 csontodra mész szítál a ház jön utánad
 a beléd bújt ór-dögök az új helyen előmászhatnak

megállsz a friss huzatban
 a házat is hazudtad
 egyszemélyes az akna
 a ház helyén csak lyuk van
 nincs ajtó nincs kilincs
 kívüled senki nincs
 kit itthagynál magadra